

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag tilfigter som det vil ses ikke nogen som helst principiel Forandring i Lov 1ste Juli 1870 men søger kun at bringe en enkelt af Lovens Regler i bedre Overensstemmelse med Lovens Grundtanke og derved afhjælpe de praktiske Ulemper, som denne Bestemmelse i Aarenes Løb har affødt. Til nærmere Begrundelse heraf skal man bemærke følgende:

Da Retsbetjent- og Magistrats-Embederne ved Lov 19de Februar 1861 bleve satte paa fast Gage, blev det vel bestemt (Lovens § 1), at de Retsportier og Gebyrer, som hidtil i Henhold til Sportelloreglementet af 22de Marts 1814 og de til samme sig sluttende Love og Anordninger have været tillagte de vedkommende Embedsmænd, fremtidig skulde tilflyde Statskassen, men Reglen om, at Embedsmænd skulde have Gagen af Statskassen og ikke oppebære de ved Embedet faldende Indtægter blev dog ikke helt gennemført, idet det i Lovens § 2 blev bestemt, at Indtægter af Embedsjord, Renter af Embedet tilhørende Kapitaler og andre Embederne tillagte Emolumenter, som ikke hidrøre fra den egentlige Sportellovgivning, navnlig Indtægter, der ere forbundne med Magistratsforretninger, uforandret skulde tilfalde vedkommende Embedsmand, dog mod tilsvarende Afdrag i den for Embedet normale faste Gage, og denne Regel gik der- efter i det væsentlige uforandret over i Lov 1ste Juli 1870 § 2. Grunden til denne tilsyneladende Inkonsekvens i Loven var ingenlunde, at man paa dette begrænsede Omraade vilde fastholde et Princip for Embedets Lønning, som man ivoirigt vilde forlade, men laa i et Hensyn som i og for sig var Lønningsspørgsmaalet aldeles fremmed. Da nemlig disse Indtægter dels directe hidrøre fra Kommunerne, dels ved Lovgivning ere tillagte ikke Retsbetjentene som saadanne, men Dvirghederne, mente man, at det ikke gik an, at lade dem indflyde i Statskassen, efterjorn de, naar de nu med Retsbetjentstillingen forbundne kommunale Dvirghedsfunktioner engang maatte blive adskilte, og derefter Lønningen for de Mænd, der maatte blive stillede i Spidsen for Kommunalbestyrelserne, overgik til Kommunerne, burde tilfalde disse, og man gik derfor den i Loven angivne Vej, at lade Embedsmændene vedblivende oppebære og nyde disse Indtægter, men saaledes, at Staten foretog et Afdrag i den Gage, der udbetaltes af Statskassen, svarende til

Størrelsen af de omhandlede Indtægter. Hvad særlig angaar Indtægten af de Jorder, som ere henlagte til mange af disse Embeder, var Forholdet væsentlig det samme. Ud fra Lovens Princip vilde det have været det simpleste at realisere Jorderne til Fordel for Statskassen, som det ogsaa blev udtalt under Forhandlingerne i Folkethinget (Tidenden 1860—61 Pag. 576), men denne Udvei var affaaeren derved, at det om mange af disse Jorder var givet, at de hidrørte fra Kommunerne, ligesom det om mange af dem var ubist, om de hidrørte fra Staten eller Kommunerne. Under disse Omstændigheder kunde der saaledes ikke være Tale om at sælge Jorderne, og der var da ingen anden Udvei end den i Loven angivne.

Idet man nu altsaa for alle disse Indtægters Vedkommende ikke ansaa det for gjørligt at gennemføre Lovens Princip fuldt ud, søgte man dog saa vidt mulig at formindste Afvigelsen, idet man bestemte, at Afdragets Størrelse skulde svare til Størrelsen af Hjemmeindtægten, beregnet efter Gjennemsnittet i de sidste 10 Aar, og derved søgte at opnaa, at Fluctuationer i Indtægterne, som de enkelte Aar kunde opvise, vilde udjevne hinanden i Løbet af et saa langt Tidsrum, saaledes at Embedsmanden i Virkeligheden vilde faa den ham ved Loven tillagte Gage, i al Fald ikke stort mer eller mindre, om han end ikke vilde faa den fuldt udbetalt af Statskassen. Derhos bestemtes det, at denne Beregning skulde finde Sted, hver Gang et Embede blev ledigt, og det ved samme bestemte Afdrag gjælde for hele den nye Embedsmands Embedstid. Det er imidlertid denne Regel om Beregningen, som ikke i alle Henseender har vist sig fyldestgjørende for sit Diemed, og som Lovforslaget derfor tilfigter at rette.

Medens nemlig en Beregning efter Gjennemsnittet for 10 Aar har vist sig hensigtsfvarende for alle de andre Indtægter — om end en Periode af 10 Aar maa anses for overflødig lang — har denne Beregning af Indtægten af Jorden vist sig lidet formaalstjenlig. Med Hensyn til denne Indtægt vilde ganske vist de Afvigelser, som kunne findes mellem det ene Aar og det andet paa Grund af Misværet eller deslige, kunne udjævnes ved den gjældende Beregningsmaade. Men lige over for den langt vigtigere Forskjel i Indtægten, som hidrører fra de stigende og synkende Konjunkturer, er Beregningen efter